

Περαιτέρω, οι τροποποιήσεις του κειμένου της οδηγίας, τις οποίες επέφερε το Συμβούλιο μετά τη λήψη αποφάσεως από το Κοινοβούλιο, παρέχουν βάση στην αιτίαση ότι προσβλήθηκε το κατά το άρθρο 251 ΕΚ δικαίωμα συναποφάσεως του Κοινοβουλίου.

Τέλος, η Γερμανική Κυβέρνηση προβάλλει επικουρικούς παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, καθόσον η επιβαλλόμενη με τα άρθρα 3 και 4 γενική απαγόρευση της διαφημίσεως στον Τύπο και σε όλα τα έντυπα μέσα, καθώς και στη ραδιοφωνία και στο διαδίκτυο, εν επιγνώσει και εσκεμμένως αφορά σχεδόν κατ' αποκλειστικότητα πραγματικές καταστάσεις τοπικού ή περιφερειακού χαρακτήρα, οι οποίες δεν παράγουν αποτελέσματα πέραν των συνόρων, με συνέπεια οι ευρείες απαγορεύσεις να μην είναι απαραίτητες, κατά την έννοια του άρθρου 14, παράγραφος 1, ΕΚ, για τη βελτίωση της εσωτερικής αγοράς και, ως εκ τούτου, να είναι δυσανάλογες. Η παραβίαση αυτή της αρχής της αναλογικότητας επιβαρύνεται περαιτέρω από το γεγονός ότι οι εν λόγω απαγορεύσεις, λόγω του ευρύτατου και ασαφούς ορισμού των εννοιών «διαφήμιση» στο άρθρο 2, στοιχείο β', και «Τύπος και άλλα έντυπα μέσα» στα άρθρα 1, στοιχείο α', και 3 της οδηγίας, προσβάλλουν, συγχρόνως, ουσιωδώς τα θεμελιώδη δικαιώματα της ελευθερίας εκφράσεως και της ελευθερίας του Τύπου.

(¹) EE L 152, σ. 16.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Supreme Court (Ιρλανδία) με διάταξη της 2ας Απριλίου 2003 στην υπόθεση Ryanair Ltd κατά Aer Rianta

(Υπόθεση C-382/03)

(2003/C 275/47)

Με διάταξη της 2ας Απριλίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 10 Σεπτεμβρίου 2003, το Supreme Court (Ιρλανδία), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Ryanair Ltd και Aer Rianta που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- A. Εμπίπτουν στην έννοια των «εγκαταστάσεων του αερολιμένα» κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 3, της οδηγίας τα γραφεία ελέγχου εισιτηρίων (check-in desks) (¹);
- B. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα Α, συνιστά το μίσθωμα που απαιτείται για την εξασφάλιση του δικαιώματος αποκλειστικής χρήσεως συγκεκριμένου γραφείου ελέγχου εισιτηρίων για περίοδο ενός έτους ή μεγαλύτερη αντίτιμο για την πρόσβαση σε εγκαταστάσεις του αερολιμένα, κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 3, της οδηγίας;

(¹) Οδηγία 96/67/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1996, σχετικά με την πρόσβαση στην αγορά υπηρεσιών εδάφους στους αερολιμένες της Κοινότητας (EE L 272 της 25.10.1996, σ. 36).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesfinanzhof με διάταξη της 30ής Ιουλίου 2003 στην υπόθεση Hauptzollamt Hamburg-Jonas κατά Käserei Champignon Hofmeister GmbH & Co KG

(Υπόθεση C-385/03)

(2003/C 275/48)

Με διάταξη της 30ής Ιουλίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 12 Σεπτεμβρίου 2003, το Bundesfinanzhof, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Hauptzollamt Hamburg-Jonas και Käserei Champignon Hofmeister GmbH & Co KG, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

«Έχει το άρθρο 11, παράγραφος 1, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3665/87 (¹), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2945/94 (²), —λαμβανομένης υπόψη της αρχής της αναλογικότητας— την έννοια ότι μόνη η υποβολή ψευδών στοιχείων που αφορούν μεμονωμένες κλάσεις εμπορευμάτων στη διασάφηση εξαγωγής, που μπορεί να οδηγήσει σε μεγαλύτερη επιστροφή κατά την εξαγωγή από αυτή που δικαιούται ο εξαγωγέας, οδηγεί σε μείωση της επιστροφής κατά το ποσό της κυρώσεως που ορίζεται στο άρθρο αυτό, μολονότι στην ειδική αίτηση πληρωμής, που απαιτείται κατά το εθνικό δίκαιο, διευκρινίζεται ρητώς ότι για τις οικείες κλάσεις εμπορευμάτων της διασάφησης δεν ζητείται πληρωμή της επιστροφής;»

(¹) EE L 351 της 14.12.1987, σ. 1.

(²) EE L 310 της 3.12.1994, σ. 57.

Προσφυγή του Βασιλείου των Κάτω Χωρών κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 5 Σεπτεμβρίου 2003

(Υπόθεση C-388/03)

(2003/C 275/49)

Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, εκπροσωπούμενο από την H. G. Sevenster, προϊσταμένη του τμήματος Ευρωπαϊκού Δικαίου του Υπουργείου Εξωτερικών, άσκησε στις 5 Σεπτεμβρίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να ακυρώσει την υπό στοιχεία SG (2003) D/230248 απόφαση της Επιτροπής, της 26ης Ιουνίου 2003, η οποία αφορά την ενίσχυση N 35/2003 σχετικά με διαπραγματεύσιμα δικαιώματα εκπομπής για οξείδια του αζώτου, κατά το μέρος που στην εν λόγω απόφαση η Επιτροπή λαμβάνει ως αφετηρία ότι η ανακοινωθείσα ρύθμιση αποτελεί κρατική ενίσχυση υπό την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ ⁽¹⁾.
2. Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών ανακοίνωσε στην Επιτροπή, βάσει του άρθρου 88, παράγραφος 3, ΕΚ, ένα «Σύστημα διαπραγματεύσιμων δικαιωμάτων εκπομπής για οξείδια του αζώτου». Ζήτησε από την Επιτροπή να λάβει απόφαση «μη ενίσχυση» υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 659/99/ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1). Με τη ρύθμιση αυτή, η Ολλανδική Κυβέρνηση, όσον αφορά τη μείωση των εκπομπών των μεγάλων βιομηχανικών μονάδων, τήρησε τις υποχρεώσεις μεταφοράς που απορρέουν από την οδηγία 2001/81/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, σχετικά με εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών για ορισμένους ατμοσφαιρικούς ρύπους (ΕΕ L 309, σ. 22). Η οδηγία αυτή καθορίζει σε 260 χιλιοτόνους το εθνικό ανώτατο όριο που οι Κάτω Χώρες πρέπει να επιτύχουν μέχρι το 2010. Στην προσβαλλόμενη απόφαση της 26ης Ιουνίου 2003, η Επιτροπή συνάγει ότι η ρύθμιση αποτελεί κρατική ενίσχυση, αλλά ότι η Επιτροπή δεν πρέπει να διατυπώσει αντιρρήσεις κατά του μέτρου που της ανακοινώθηκε. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η ρύθμιση έχει αξιόλογη συμβολή στην κοινοτική περιβαλλοντική πολιτική.

Η Ολλανδική Κυβέρνηση, μολονότι χαιρέται που η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν διατύπωσε αντιρρήσεις κατά της ρυθμίσεως που της ανακοινώθηκε για περισσότερη ασφάλεια, ζητεί με την παρούσα προσφυγή να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που η Επιτροπή συνήγαγε ότι η ανακοινωθείσα ρύθμιση αποτελεί κρατική ενίσχυση. Κατά την Ολλανδική Κυβέρνηση, δεν πρόκειται για ενίσχυση.

Προς στήριξη της προσφυγής του, το προσφεύγον προβάλλει παράβαση του άρθρου 87 ΕΚ. Με το ολλανδικό σύστημα δεν χρησιμοποιούνται κρατικοί πόροι υπό την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ. Τα μέτρα για τα δικαιώματα εκπομπής χρηματοδοτούνται πλήρως με ιδιωτικά κεφάλαια. Τα έσοδα που οι επιχειρήσεις ενδέχεται να έχουν από την πώληση πιστώσεων δεν οφείλονται στη χορήγηση δικαιωμάτων από τις δημόσιες αρχές, αλλά στην ικανότητα των ίδιων των επιχειρήσεων καθόσον έχουν μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα απ' ό,τι συνηθίζεται. Οι επιχειρήσεις δεν λαμβάνουν κανένα πλεονέκτημα. Κατά συνέπεια, δεν πρόκειται για ενίσχυση που νοθεύει τον ανταγωνισμό και επηρεάζει το εμπόριο.

Το προσφεύγον προβάλλει περαιτέρω παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως. Το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι το σύστημα

σχετικά με διαπραγματεύσιμα δικαιώματα εκπομπής για οξείδια του αζώτου αποτελεί κρατική ενίσχυση, και ως εκ τούτου χρειάζεται να εγκριθεί από την Επιτροπή, δεν στηρίζεται στην αναγκαία προς τούτο ρητή και στέρεη αιτιολογία.

⁽¹⁾ ΕΕ L 213 της 30.7.1998, σ. 13.

Αναίρεση ασκηθείσα στις 24 Σεπτεμβρίου 2003 από τις Archer Daniels Midland Company και Archer Daniels Midland Ingredients Limited κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 9 Ιουλίου 2003 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) επί της υποθέσεως T-224/00 ⁽¹⁾ μεταξύ Archer Daniels Midland Company και Archer Daniels Midland Ingredients Limited, αφενός, και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αφετέρου

(Υπόθεση C-397/03 P)

(2003/C 275/50)

Οι Archer Daniels Midland Company, με έδρα το Decatur του Illinois (Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής), και Archer Daniels Midland Ingredients Limited, με έδρα το Erith (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενες από τους C. O. Lenz, L. Martin Alegi, E. W. Batchelor και M. Garcia, lawyers, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησαν στις 24 Σεπτεμβρίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αναίρεση κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 9 Ιουλίου 2003 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) επί της υποθέσεως T-224/00 μεταξύ Archer Daniels Midland Company και Archer Daniels Midland Ingredients Limited, αφενός, και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, αφετέρου.

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- i) να αναρέσει την απόφαση καθ' ο μέτρο απορρίπτει την ασκηθείσα από τις ανααιρεσείουσες (ADM) προσφυγή με αντικείμενο την Απόφαση [της Επιτροπής] ⁽²⁾.
- ii) να ακυρώσει το άρθρο 2 της ως άνω Αποφάσεως καθ' ο μέτρο αφορά τις ADM.
- iii) εναλλακτικώς σε σχέση με το ii), να τροποποιήσει το άρθρο 2 της Αποφάσεως, μειώνοντας ή ακυρώνοντας το επιβληθέν στις ADM πρόστιμο.
- iv) εναλλακτικώς σε σχέση με τα ii) και iii), να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο προκειμένου να την εκδικάσει σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου.